

Opublikowano dnia 1 sierpnia 1956 r.

A63b 59/
/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41545

Kl. ~~77a~~, 20/09

Rudolf Willi Berndt

77a 59/04

Kamenz/Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna

Rakietka do tenisa stołowego

Patent trwa od dnia 9 maja 1956 r.

Pierwszeństwo: 19 października 1955 r.
/ Niemiecka Republika Demokratyczna /

Wynalazek dotyczy rakietki z regulowanym napełnianiem powietrzem. Zna-
ne już są rakietki do tenisa stołowego z drewna lub innych materiałów w naj-
rozmaitszych wykonaniach, kształtach, wielkościach i wagach z rozmaitym po-
kryciem, gumą, korkiem lub innymi materiałami. Rękojeść rakietki do tenisa
stołowego może też być wykonana w różny sposób. Deski są przeważnie z oby-
dwóch stron pokryte, co daje grającemu możliwość wprowadzenia piłki w określo-
ny ruch obrotowy. Pokrycia posiadają szorstką, gruboziarnistą powierzchnię.
Rakietka winna być mocną, sztywną, nieuginającą się i jednocześnie lekką.
Do wyrobu rakietek stosuje się zwykle sklejkę z drewna lekkiego lecz równo-
cześnie twardego.

W zależności od rodzaju drewna lub innych materiałów, każda z tych
rakietek ma różną wagę i przy tym posiada jedną, stale jednakową twardość i
elastyczność. Rakietki do tenisa stołowego wykonane z twardego drewna mają
wysoką krzywą spadania piłki, są jednak stosunkowo ciężkie i to jest ich wa-
dą, gdyż ręka grającego szybko się męczy. Natomiast rakietki wykonane z mięk-
kiego drewna są lekkie, nie wykazują jednak żadnej, lub prawie żadnej krzy-

wej spadania piłki tak, że gracz musi użyć o wiele więcej siły do przerzucania piłki ponad siatką. Dotychczas nie znane są rakietki do tenisa stołowego, które odpowiadałyby całkowicie wszystkim wymogom. W celu zaradzenia tym wadom stosuje się różnego rodzaju pokrycia. Przedmiotem wynalazku jest raketka do stołowego tenisa, w której krzywa spadania piłki, daje się dowolnie określać i nastawiać przez gracza, co usuwa wyżej wspomniane wady, gdyż przy dotychczasowych raketkach odskakiwanie piłki zawsze było tylko stałym.

Dalszą istotną wadą znanych typów raketek do stołowego tenisa jest za duża tak zwana "waga głowy", to znaczy, że deska / łyżka lub krążek / jest w stosunku do całej rakietki zbyt ciężką tak, że przez ten nadmiar wagi z przodu ręka grająca jest więcej obciążona.

Gracz obrony do pochwycenia piłki potrzebuje rakietki możliwie bez jakiegokolwiek krzywej spadania piłki. Natomiast gracz nacierający potrzebuje rakietki z bardzo wysoką krzywą spadania piłki, by nie potrzebował zbyt wiele siły do swych ostrych uderzeń. Trzeci gracz, który jednocześnie gra w natarciu i obronie, potrzebuje znów rakietki ze średnimi właściwościami odskakiwania piłki. Te trzy typy rakietki do stołowego tenisa, zarówno w budowie jak i w działaniu są zasadniczo różne i dotąd właściwości te nie mogły być w jednym typie rakietki połączone.

Przedmiot wynalazku eliminujący powyżej wymienione wady przedstawiony jest na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przedmiot wynalazku w widoku z przodu, fig. 2 - pionowy przekrój rakietki według fig. 1, a fig. 3 - prostopadły przekrój pionowy rakietki według fig. 1. Raketka według wynalazku składa się z następujących części: deski 1 / lub łyżki /, rękojeści 2, serca 3, okrycia obustronnego 4, ramy zwanej oprawą 5, zaworu 7 umieszczonego w otworze 6 wywierconym w rękojeści 2, wzmacniających żeber 8, nakładek 9 rękojeści i uszczelnienia 10 zabezpieczającego przestrzeń 11 wypełnioną powietrzem.

Raketka według wynalazku posiada lekką budowę i ogólna jej waga może być do minimum obniżona. "Waga głowy" tej rakietki nie jest za duża dzięki temu, że deska 1 / lub łyżka / rakietki nie jest sporządzona masywnie z pełnego materiału i dlatego jest lżejsza od tylnej części rakietki rękojeści 2 z sercem 3. Środek ciężkości całej rakietki zostaje przeto przesunięty do tylnej części rakietki. Deska 1 / lub łyżka / posiada wewnątrz puste przestrzenie napełnione powietrzem, co nie zwiększa jednak obawy złamania rakietki w środkowej części 3, pomiędzy rękojeścią 2 i deską 1. Niebezpieczeństwo to zostaje wyłączone przez obejmującą całą raketkę zewnętrzną oprawę 5 z równolegle posklejanych odpowiedniej grubości fornierów, mających kształt ściśle dostosowany do rakietki. Raketka o takiej budowie może być również wykonaną z tworzyw termoplastycznych lub innych materiałów. W miejscach zwiększonego niebezpieczeństwa złamania się rakietki oprawa 5 może być szczególnie wzmocniona. Prócz zmniejszenia wagi rakietki osiąga się w ten sposób odporność na paczanie się i złamanie wielokrotnie wyższą od odporności

dotychczasowych rakietek.

Rama 5 obejmująca raketkę zostaje następnie, od góry i od dołu, możliwie na całej raketce mocno wodoodpornie sklejona ze szczególnie cienką specjalną dyktą stanowiącą uszczelnienie 10, które szczelnie odgradza pustą przestrzeń 11 tak, że ze wszystkich stron otrzymuje się izolację nieprzepuszczającą powietrza i nierozpuszczalną w wodzie. Deskę 1 rakiетки pokrywa się obustronnie różnego rodzaju pokryciem 4 nierozłączalnie połączonym z deską. Rękojeść 2 zaopatruje się w nakładki 9 z odpowiedniego materiału / drewno, korek, guma itd./.

W celu usunięcia głównej dotychczasowej wady rakietek do stołowego tenisa, a mianowicie niezmienniej krzywej spadania piłki, raketka według wynalazku posiada zawór 7 do powietrza, znajdujący się najkorzystniej w rękojeści 2 rakiетки. Zawór ten musi być wpuszczony w odpowiedni otwór 6.

Zawór 7 pozwala na stosowanie w przestrzeni 11 różnych ciśnień, a mianowicie podciśnienia, w przypadku rakiетки obronnej, bez krzywej spadania piłki, lub nadciśnienia w przypadku rakiетки dla gracza nacierającego, z dającą się regulować wysokością krzywej spadania piłki, co przy maszynowych wykonywanych z pełnego materiału rakietskach dotychczasowych, w ogóle nie było możliwe.

Raketka według wynalazku daje graczowi możliwość dowolnego nastawienia swej rakiетки zależnie od zamiarów w technice gry oraz możliwość przedstawiania jej w każdym czasie na inny rodzaj gry. Dokonuje się tego przez proste regulowanie ciśnienia powietrza za pomocą zaworu 7, umożliwiające dokładne bezskokowe nastawienie na każdą pożądaną krzywą spadania piłki.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Raketka do tenisa stołowego, znamienna tym, że posiada wewnętrzną pustą przestrzeń /11/ napełnioną powietrzem, którego ciśnienie może być za pomocą zaworu /7/ bezskokowo regulowane i nastawiane, od podciśnienia do nadciśnienia i na dowolnej wysokości utrzymywane.
2. Raketka według zastrz. 1, znamienna tym, że jej deska /1/ posiadająca pustą wewnętrzną przestrzeń /11/ jest lżejsza od dolnej części z rękojeścią /2/, zaopatrzoną w nakładki /9/.
3. Raketka według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że w swej wewnętrznej pustej przestrzeni /11/ posiada wzmacniające żebra /8/, nierozłączalnie połączone ze ściankami rakiетки.

R u d o l f W i l l i B e r n d t

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

FIG 1

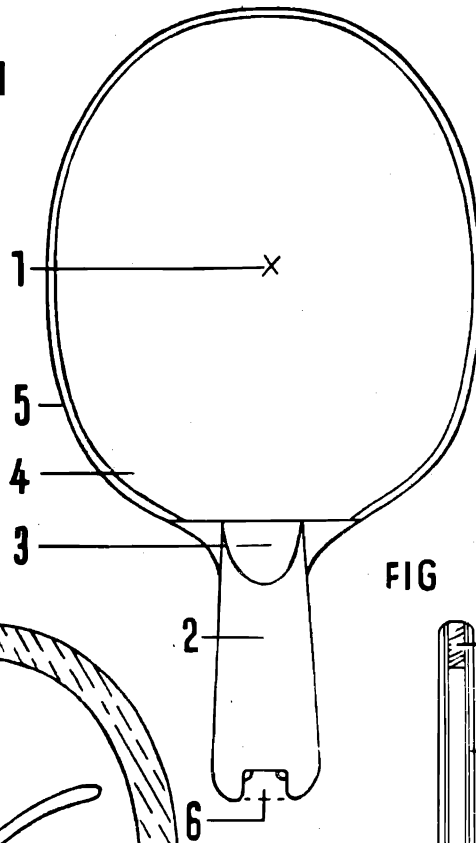

FIG 2

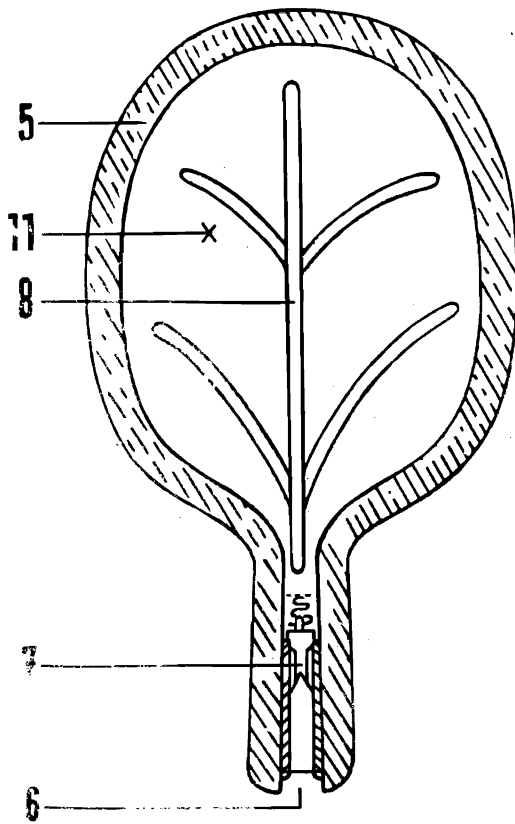

FIG 3

